

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 742/2010**z dnia 17 sierpnia 2010 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2009 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. a) i d), w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wymagania, jakie powinny spełniać zboża, aby kwalifikować się do interwencji publicznej, i metody, które należy stosować przy wykonywaniu badań mających na celu ustalenie tej kwalifikowalności, zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1272/2009 ⁽²⁾, są wymienione w częściach I–VIII i XII załącznika I do wspomnianego rozporządzenia. Niektóre z tych metod zostały zmienione przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN). Aby uwzględnić zmiany niektórych z tych metod i promować normy europejskie, należy dostosować te metody. Aby zapewnić identyczne i spójne stosowanie tych metod w tym samym okresie interwencyjnym, należy ustalić, że wspomniane metody odpowiadają metodom obowiązującym w pierwszym dniu danego roku gospodarczego.
- (2) Standardową metodą oznaczania ciał innych niż podstawowe zboża o nienagannej jakości, obecnie wymienioną w części IV załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009, jest metoda opisana w części V wspomnianego załącznika. Punkt 1 części V dotyczący pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum i jęczmienia również został zaktualizowany w ramach normy europejskiej EN 15587:2008. Należy umieścić w tym punkcie wspomnianą normę.
- (3) Część III załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 definiuje ciała inne niż podstawowe zboża o nienagannej jakości oraz specyficzne czynniki, które należy wziąć pod uwagę przy określaniu zanieczyszczeń dla każdego typu zboża. W celu zapewnienia dokładności i zgodności z europejską normą EN 15587:2008 należy zmienić niektóre definicje i przenieść niektóre podpozycje z jednej kategorii do drugiej. W następstwie tych zmian podpozycji należy również zmienić część II załącznika I, dotyczącą minimalnych wymogów jakości.
- (4) Międzynarodowa metoda ISO 712:1998, obecnie wymieniona w części IV załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009, jako jedna z metod oznaczania wilgotności została zaktualizowana w odniesieniu do zbóż innych niż kukurydza w europejskiej i międzynarodowej normie EN ISO 712:2009. Należy uwzględnić wspomnianą normę. W przypadku kukurydzy należy wziąć pod uwagę aktualizację w ramach europejskiej i międzynarodowej normy EN ISO 6540:2010. Ponadto należy również skreślić część VI załącznika I i dostosować odpowiednio pkt 3 w części XII załącznika I.
- (5) Standardowa metoda oznaczania zawartości białka w pszenicy zwyczajnej, obecnie wymieniona w części IV załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009, jest metodą uznaną przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Chemii Zbóż (ICC), którego normy są określone w pozycji nr 105/2. W następstwie prac CEN należy zastąpić tę metodę metodą zgodną z europejską i międzynarodową normą EN ISO 20483:2006 i rozszerzyć ją na ziarna pszenicy durum. Należy również przewidzieć, jako metodę alternatywną, normę CEN ISO/TS 16634-2:2009.
- (6) Metoda oznaczania wskaźnika Zeleny’ego dla pszenicy zwyczajnej określona zgodnie z międzynarodową metodą ISO 5529:1992, obecnie wymieniona w części IV załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009, została zaktualizowana w ramach europejskiej i międzynarodowej normy EN ISO 5529:2009. Należy uwzględnić wspomnianą normę.
- (7) Standardowa metoda oznaczania liczby opadania Hagberga określona zgodnie z międzynarodową metodą ISO 3093:2004, obecnie wymieniona w części IV załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009, została zaktualizowana w ramach europejskiej i międzynarodowej normy EN ISO 3093:2009. Należy uwzględnić wspomnianą normę.
- (8) Standardową metodą oznaczania natężenia strat szklistości pszenicy durum, obecnie wymienioną w części IV załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009, jest metoda opisana w części VIII wspomnianego załącznika. W następstwie prac CEN należy zastąpić tę metodę metodą zgodną z europejską normą EN 15585:2008. Należy uwzględnić wspomnianą normę i skreślić część VIII załącznika I.
- (9) Standardowa metoda oznaczania ciężaru właściwego zgodna z międzynarodową normą ISO 7971/2:1995, obecnie wymieniona w części IV załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009, została zaktualizowana w ramach europejskiej i międzynarodowej normy EN ISO 7971/3:2009. Należy uwzględnić wspomnianą normę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.

(10) Wskazane jest, aby niniejsze rozporządzenie miało zastosowanie od dnia, w którym przepisy rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 zaczną obowiązywać w odniesieniu do zbóż.

(11) Niemniej jednak, aby umożliwić państwom członkowskim wprowadzenie zmian lub aktualizacji wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do zanieczyszczeń i odniesień do normy EN 15587, należy przewidzieć rozsądny termin wykonania niektórych przepisów. Przedmiotowe zmiany powinny zatem mieć zastosowanie od roku gospodarczego 2011/2012.

(12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1272/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 sierpnia 2010 r.

„— w odniesieniu do zbóż: w załączniku I części III, IV, V, VII oraz XII;”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dla oznaczania jakości zbóż oferowanych w ramach interwencji lub sprzedawanych w drodze przetargu stosuje się metody opisane w załączniku I, określone, w stosownych przypadkach, w najnowszych wersjach europejskich lub/i międzynarodowych norm obowiązujących w pierwszym dniu każdego roku gospodarczego.”;

2) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2010 r.

Jednak art. 1 ust. 2 w odniesieniu do części II lit. B, części III, części IV lit. a) oraz części V załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 stosuje się od dnia 1 lipca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) części II–V otrzymują brzmienie:

„CZĘŚĆ II

Minimalne wymogi jakości określone w części I

	Pszenica durum	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Sorgo
A. Maksymalna wilgotność	14,5 %	14,5 %	14,5 %	13,5 %	13,5 %
B. Maksymalny odsetek ciał, które nie są zbożem podstawowym o nienagannej jakości:	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Ziarna połamane	6 %	5 %	5 %	5 %	5 %
2. Zanieczyszczenia ziarnowe	8,5 %	7 %	12 %	5 %	5 %
2.1. Zanieczyszczenia inne niż ziarna cętkowane	5 %	7 %	12 %	5 %	5 %
a) ziarna pomarszczone	X	X	X	n.d.	n.d.
b) inne zboża	3 %	X	5 %	X	X
c) ziarna uszkodzone przez szkodniki	X	X	X	X	X
d) ziarna z przebarwionym zarodkiem	X	X	n.d.	n.d.	n.d.
e) ziarna przegrzane podczas suszenia	0,50 %	0,50 %	3 %	0,50 %	0,50 %
2.2. Ziarna cętkowane	3,5 %	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.
3. Ziarna porośnięte	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
4. Różnorodne zanieczyszczenia:	4,5 % (*)	3 %	3 %	3 %	3 %
w tym:					
a) obce nasiona:					
— szkodliwe nasiona	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— inne	X	X	X	X	X
b) ziarna uszkodzone:					
— ziarna uszkodzone wskutek samodzielnego wydzielania ciepła lub zbyt intensywnego suszenia	0,05 %	0,05 %	X	X	X
— ziarna porażone fuzariozą	1,5 %	X	X	X	X
— inne	X	X	X	X	X
c) ciała obce	X	X	X	X	X
d) plewy (w przypadku kukurydzy fragmenty kolby)	X	X	X	X	X
e) sporysz	0,05 %	0,05 %	n.d.	n.d.	n.d.

	Pszenvica durum	Pszenvica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Sorgo
f) ziarna zbutwiałe	X	X	n.d.	n.d.	n.d.
g) zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego	X	X	X	X	X
C. Maksymalny odsetek całkowicie lub częściowo zmatowiałych ziaren	27 %	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.
D. Maksymalna zawartość garbników (**)	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	1 %
E. Minimalny ciężar właściwy (kg/hl)	78	73	62	n.d.	n.d.
F. Minimalna zawartość białka (**)	11,5 %	10,5 %	n.d.	n.d.	n.d.
G. Minimalna liczba opadania w sekundach (metoda Hagberga)	220	220	n.d.	n.d.	n.d.
H. Minimalny wskaźnik Zeleny'ego (ml)	n.d.	22	n.d.	n.d.	n.d.

»X« analiza wymagana bez określonego limitu, zawartość ciał jest brana pod uwagę w ramach maksymalnych limitów określonych w pkt 2 i 4 tabeli.

»n.d.« nie dotyczy, nie wymaga analizy.

(*) z czego maksymalnie 3 % w przypadku zanieczyszczeń innych niż ziarna porażone fuzariozą.

(**) w % suchej masy.

Ciała inne niż zboża podstawowe o nienagannej jakości są zdefiniowane w części III niniejszego załącznika.

Ziarna zbóż podstawowych i innych zbóż, które są uszkodzone lub zbutwiałe, są klasyfikowane w kategorii »różnorodne zanieczyszczenia«, nawet jeśli przedstawiają defekty należące do innych kategorii.

CZĘŚĆ III

1. DEFINICJE CIAŁ INNYCH NIŻ PODSTAWOWE ZBOŻA O NIENAGANNEJ JAKOŚCI

1.1. Ziarna połamane

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja »ziaren połamanych« zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy termin »ziarna połamane« oznacza części ziaren lub ziarna, które przechodzą przez sito o okrągłych oczkach o średnicy 4,5 mm.

W przypadku sorgo termin »ziarna połamane« oznacza części ziaren lub ziarna, które przechodzą przez sito o okrągłych oczkach o średnicy 1,8 mm.

1.2. Zanieczyszczenia ziarnowe

a) Ziarna pomarszczone

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja »ziaren pomarszczonych« zawarta w normie EN 15587. Jednakże w przypadku jęczmienia pochodzącego z Estonii, Łotwy, Finlandii i Szwecji termin »ziarna pomarszczone« oznacza ziarna o ciężarze właściwym przynajmniej 64 kilogramy na hektolitr oferowane w ramach interwencji lub sprzedawane w drodze przetargu w tych państwach członkowskich, które to ziarna po wyeliminowaniu wszelkich innych ciał opisanych w niniejszym załączniku przechodzą przez sita o szczelinach 2,0 mm.

Definicja »ziaren pomarszczonych« nie ma zastosowania do kukurydzy ani do sorgo.

b) Inne zboża

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja »innych zbóż« zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy i sorgo jako »inne zboża« określa się wszystkie ziarna, które nie należą do gatunku ziarna, z którego pobrano próbkę.

c) Ziarna uszkodzone przez szkodniki

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja »ziaren uszkodzonych przez szkodniki« zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy i sorgo »ziarna uszkodzone przez szkodniki« to wszystkie ziarna, na których widać uszkodzenia spowodowane przez insekty, gryzonie, roztocza lub inne szkodniki zbożowe.

d) *Ziarna z przebarwionym zarodkiem*

W przypadku pszenicy durum i pszenicy zwyczajnej stosowana jest definicja zawarta w normie EN 15587.

Definicja ziaren, w których zarodek jest przebarwiony, nie ma zastosowania do jęczmienia, kukurydzy ani sorgo.

e) *Ziarna przegrzane podczas suszenia*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja »ziaren przegrzanych podczas suszenia« zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy i sorgo »ziarna przegrzane w trakcie suszenia« to ziarna wykazujące zewnętrzne znaki przypalenia, ale nieuszkodzone.

f) *Ziarna cętkowane*

W przypadku pszenicy durum stosowana jest definicja zawarta w normie EN 15587.

Definicja »ziaren cętkowanych« nie ma zastosowania do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy ani sorgo.

1.3. Ziarna porośnięte

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja »ziaren porośniętych« zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy i sorgo »ziarna porośnięte« to ziarna, których korzonek zarodkowy lub pąk kwiatowy zarodka jest widoczny gołym okiem. Jednakże przy stwierdzaniu zawartości ziaren porośniętych należy wziąć pod uwagę ogólny wygląd próbki. Ziarno porośnięte to tylko i wyłącznie takie ziarno, które wykazuje widoczne zmiany pozwalające na łatwe odróżnienie go od ziarna normalnego.

1.4. Różnorodne zanieczyszczenia

a) *Obce nasiona*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja »obcych nasion« zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy i sorgo »obce nasiona« to ziarna roślin, uprawnych lub nie, innych niż zboża. Zalicza się tu nasiona nienadające się do wykorzystania i nasiona wykorzystywane do karmienia bydła, ale które nie są zbożami ani nasionami szkodliwymi.

Za nasiona szkodliwe uważa się nasiona toksyczne dla ludzi i zwierząt, nasiona utrudniające czyszczenie i mielenie zbóż i nasiona wpływające na jakość produktów wytwarzanych ze zbóż.

b) *Ziarna uszkodzone*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja »ziaren uszkodzonych« zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy i sorgo »ziarna uszkodzone« to ziarna, które nie nadają się do karmienia bydła z powodu zbutwienia, porażenia przez pleśń (w tym *Fusarium*), bakterie lub z innych przyczyn.

Do tej grupy również zalicza się ziarno uszkodzone na skutek samoistnego wydzielania ciepła lub zbyt intensywnego suszenia. Wspomniane ziarna są w pełni rozwinięte, a ich warstwa osłonowa ma barwę od szarobrazowej do czarnej, podczas gdy po przekrojeniu jądro charakteryzuje się zabarwieniem od żółtawo-szarego do brązowawo-czarnego.

W normie EN 15587 w przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia definicja »ziaren porażonych fuzariozą« jest zawarta w definicji »ziaren uszkodzonych«.

c) *Ciała obce*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja »ciał obcych« zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy i sorgo za ciała obce uznawane są wszelkie ciała w próbce, które przechodzą przez sito o szczelinach 1,0 mm, z wyjątkiem żywych i martwych owadów.

d) *Plewy (w przypadku kukurydzy fragmenty kolby)*

e) *Sporysz*

f) *Ziarna zbutwiałe*

W przypadku pszenicy durum i pszenicy zwyczajnej stosowana jest definicja zawarta w normie EN 15587.

Definicja »ziaren zbutwiałych« nie ma zastosowania do jęczmienia, kukurydzy i sorgo.

g) *Zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego*

1.5. **Żywe szkodniki**

1.6. **Ziarna zmatowiałe, które utraciły szklistość**

Zmatowiałe ziarna pszenicy durum to takie ziarna, których jądra nie można uznać za całkowicie szkliste. Są one również określone w normie EN 15585.

2. **CZYNNIKI, KTÓRE NALEŻY WZIĄĆ POD UWAGĘ PRZY OKREŚLANIU ZANIECZYSZCZEŃ DLA KAŻDEGO TYPU ZBOŻA**

2.1. **Pszenica durum**

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Różnorodne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone (w tym ziarna porażone fuzariozą), ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego.

2.2. **Pszenica zwyczajna**

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z przebarwionym zarodkiem (jedynie w przypadku zawartości powyżej 8 %) i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Różnorodne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone (w tym ziarna porażone fuzariozą), ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego.

2.3. **Jęczmień**

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Różnorodne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone (w tym ziarna porażone fuzariozą), ciała obce, plewy i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego.

2.4. **Kukurydza**

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane podczas suszenia.

Różnorodne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone (w tym ziarna porażone fuzariozą), ciała obce, fragmenty kolby i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego.

2.5. **Sorgo**

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane podczas suszenia.

Różnorodne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone (w tym ziarna porażone fuzariozą), ciała obce, plewy i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego.

CZĘŚĆ IV

Metody stosowane do oznaczania jakości zbóż oferowanych w ramach interwencji lub sprzedawanych w drodze przetargu

Zgodnie z art. 7 dla oznaczania jakości zbóż oferowanych w ramach interwencji lub sprzedawanych w drodze przetargu stosuje się następujące metody:

a) standardową metodą oznaczania ciał innych niż podstawowe zboża o nienaganej jakości jest:

— dla pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum i jęczmienia: norma EN 15587,

— dla kukurydzy i sorgo: metoda określona w części V niniejszego załącznika;

b) standardową metodą badania wilgotności jest:

- dla kukurydzy: norma EN ISO 6540,
- dla zbóż innych niż kukurydza: norma EN ISO 712, lub
- metoda oparta na technologii podczerwieni.

W kwestiach spornych wiążące są jedynie wyniki normy EN ISO 6540 dla kukurydzy i EN ISO 712 dla zbóż innych niż kukurydza;

- c) standardową metodą oznaczania zawartości garbników w sorgo jest norma ISO 9648;
- d) standardową metodą oznaczania kleistości i przydatności do obróbki mechanicznej ciasta otrzymanego z pszenicy zwyczajnej jest metoda opisana w części VII niniejszego załącznika;
- e) standardową metodą oznaczania zawartości białka w rozdrobnionej pszenicy durum i pszenicy zwyczajnej jest:
- norma EN ISO 20483, lub
 - norma CEN ISO/TS 16634-2.

W kwestiach spornych wiążące są jedynie wyniki normy EN ISO 20483;

- f) metodą oznaczania wskaźnika Zeleny'ego dla rozdrobnionej pszenicy zwyczajnej jest metoda zgodna z normą EN ISO 5529;
- g) standardową metodą oznaczania liczby opadania Hagberga (test aktywności amylazy) jest metoda zgodna z normą EN ISO 3093;
- h) standardową metodą oznaczania natężenia strat szklistości pszenicy durum jest metoda zgodna z normą EN 15585;
- i) standardową metodą oznaczania ciężaru właściwego jest metoda zgodna z normą EN ISO 7971/3;
- j) metody pobierania próbek i standardowe metody analizy do oznaczania poziomów mikotoksyn wymienione w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 i określone w załącznikach I i II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 401/2006 (*);

CZĘŚĆ V

Standardowa metoda oznaczania ciał innych niż podstawowe zboża o nienagannej jakości dla kukurydzy i sorgo

1. Średnia próbka 500 g w przypadku kukurydzy i 250 g w przypadku sorgo jest potrząsana przez pół minuty na sicie o szczelinach 1,0 mm. Należy sprawdzić obecność żywych szkodników i martwych owadów w części przesianej przez sito.

Wykorzystując pęsetę lub łopatkę, należy oddzielić ciała zatrzymane przez sito o szczelinach 1,0 mm: kamyki, piasek, fragmenty kolby lub słomy i inne ciała obce.

Tak oddzielone ciała obce należy dodać do ciał, które zostały przesiane przez sito o szczelinach 1,0, i zważyć łącznie.

Część zatrzymana przez sito o szczelinach 1,0 mm jest dzielona za pomocą rozdzielacza w celu otrzymania próbki 100–200 g dla kukurydzy i 25–50 g dla sorgo. Należy zważyć tę próbkę częściową. Następnie rozłożyć ją cienką warstwą na stole. Przy użyciu pęsety lub łopatki wyodrębnić części innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna przegrzane podczas suszenia, ziarna porośnięte, obce nasiona, ziarna uszkodzone, plewy i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego. W przypadku sorgo należy oddzielić od łuski ziarna, które wciąż są z nią połączone, gdyż łuska zaliczana jest do różnorodnych zanieczyszczeń. Następnie należy ocenić stan ziarna.

Próbka częściowa po oddzieleniu wszystkich zanieczyszczeń jest przesiewana przez pół minuty przez sito o okrągłych oczkach o średnicy 4,5 mm dla kukurydzy i 1,8 mm dla sorgo. Ciała, które przechodzą przez powyższe sito, są uznawane za ziarna połamane.

2. Grupy ciał innych niż podstawowe zboża o nienagannej jakości, wydzielone przy użyciu metody określonej w pkt 1, muszą być zważone bardzo starannie z dokładnością do 0,01 g i należy obliczyć ich odsetek w stosunku do próbki uśrednionej. Dokładne dane wpisywane do sprawozdania z analizy muszą być obliczone z dokładnością do 0,1 %. Należy wskazać obecność żywych szkodników.

Zasadniczo dla każdej próbki muszą zostać przeprowadzone dwie analizy. Wyniki analiz nie mogą się różnić o więcej niż 10 % w odniesieniu do łącznej zawartości powyższych ciał.

3. Do działań określonych w pkt 1 i 2 wykorzystywana jest następująca aparatura:

- a) rozdzielacz do próbek, np. stożkowy lub szczelinowy;
- b) waga precyzyjna ważąca z dokładnością do 0,01 g (tj. z dokładnością wyświetlania pomiaru do 0,001 g);
- c) sita o otworach szczelinowych 1,0 mm i sita o okrągłych oczkach o średnicy 1,8 mm i 4,5 mm. Sita mogą być zakładane na stół wibracyjny. Sita muszą być zgodne z normą ISO 5223.

(*) Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 12.”

2) skreśla się części VI i VIII;

3) część XII pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Metody standardowe stosowane do oznaczania jakości zbóż oferowanych w ramach interwencji lub sprzedawanych w drodze przetargu ustalono w częściach III, IV, V i VII niniejszego załącznika.”.
